ชื่อวิทยานิพนธ์ ตัวแบบและการทำนายผลของกีฬาโอลิมปิกในกีฬาประเภทว่ายน้ำ

ประเภทวิ่งแข่ง ประเภทกระโดด และประเภทขว้าง

ผู้เขียน นายรัชการย์ วิชชุรังศรี

สาขาวิชา วิชีวิทยาการวิจัย

ปีการศึกษา 2543

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกในความแตก ต่างของเพศ ประเภทกีฬา ปีที่แข่งขัน และเพื่อสร้างแบบการทำนายผลของการแข่งขันกีฬา โอลิมปิก 4 ประเภทคือ ว่ายน้ำ วิ่ง ประเภทกระโคค และประเภทขว้าง ในช่วงปี พ.ศ. 2471 ถึง พ.ศ. 2543 ตัวแปรตามที่ใช้ศึกษาคือ เวลาที่ชนะของประเภทว่ายน้ำ ประเภทวิ่ง และระยะทาง สำหรับผู้ชนะประเภทกระโคดและประเภทขว้าง ตัวแปรอิสระคือ เพศ, ชนิดของการแข่งขัน และปี การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) การวิเคราะห์ความ แปรปรวนสองทาง (Two-way Anova) และการวิเคราะห์การถคถอย (Regression Analysis) โดย การปรับค่าของข้อมูลตัวแปรตามโดยใช้วิชีลอกการิทึมฐานสิบ ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบผล ระหว่างความเร็วแต่ละครั้งของแต่ละชนิดการแข่งขันในกีฬาว่ายน้ำ และวิ่ง และเปรียบเทียบผล ของระยะทางแต่ละครั้งของแต่ละชนิดการแข่งขันในกีฬาประเภทกระโคด และประเภทขว้าง ผล ผลการวิเคราะห์พบว่า กีฬาประเภทขว้างมีการพัฒนาสูงที่สุดคือ ร้อยละ 17.31 และประเภทว่าย น้ำหญิงมีการพัฒนารองลงมาคือ ร้อยละ 13.28 ส่วนในกีฬาประเภทวิ่งชายมีการพัฒนาต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 4.05 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 ถึง พ.ศ. 2543 กีฬาประเภทว่ายน้ำชายมีการพัฒนาสูงที่สุด คือร้อยละ 2.24 และประเภทว่ายน้ำหญิงมีการพัฒนารองลงมาคือร้อยละ 1.67 ในขณะที่กีฬา ประเภทขว้างมีการพัฒนาน้อยที่สุดคือร้อยละ 0.17 จากผลการวิเคราะห์จะเห็นได้ว่าการพัฒนา ในช่วง 24 ปีที่ผ่านมากีฬาทั้ง 4 ประเภทมีการพัฒนาสถิติผลการแข่งขันของนักกีฬาในอัตราลด ลง ซึ่งแสคงว่าพัฒนาการของนักกีฬาลดลง จึงอาจคาดการณ์ได้ว่าการพัฒนาการของนักกีฬาถึง ขีดจำกัดแล้วและสามารถทำนายผลของการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ประเภทว่ายน้ำ ประเภทวิ่ง ประเภทกระโคค และประเภทขว้างโคยใช้ตัวแบบสถิติเชิงกราฟ (statistical graphic model)

Thesis Title Modelling and Forecasting Olympic Winners Performances

in Swimming, Running, Jumping and Throwing Events

Author Mr. Ratchakarn Witchurangsri

Major Program Research Methodology

Academic Year 2000

Abstract

The purpose of this study is to compare performances in Olympic sports for different sexes, styles and years and to create a model of forecasting Olympic winners performances in swimming, running, jumping and throwing from 1928 to 2000. The winning times of swimming, running and the winning distances of jumping and throwing, are considered as the outcomes, while the determinants are gender, event and year. The data were analyzed by using one-way analysis of variance, two-way analysis of variance and regression analysis, after transformation the outcome variable using logarithms. Comparing speeds over year adjusted for event for swimming and running, and distance over years adjusted for sex and event for jumping and throwing. It was found that the improvement in throwing is highest (17.31%) and the women's swimming is the next (13.28%). Men's running had the lowest improvement (4.05%). Over 1976 to 2000, the improvement in men's swimming was the highest (2.24%) and the next is women's swimming (1.67%), while throwing had the lowest improvement (0.17%). The improvements decreased in the last 24 years, suggesting that performance limits are being reached. The model can forecast the Olympic winners performances in swimming, running, jumping and throwing by using a statistical graphic model.